

Rat u Gazi

**Sve stranke izraelske i palestinske buržoazije šalju svoje proletere u ratnu klaonicu za obranu vlastitih profita i preživljavanje trulog režima kapitala
Protiv imperijalističkog rata, za revolucionarni klasni rat!**

U 75 godina nakon 1948. – kada je židovska država rođena, a pan-arapski nacionalizam doživio ključan poraz na Bliskom istoku i vjerojatno izgubio svoj posljednji sastanak s historijom – palestinsko je stanovništvo pretrpjelo beskrajne deportacije, masakre, teror i progone.

Ovo su nacionalno ugnjetavanje, nametnuto od strane Izraela, potpomogle i druge države regije, koje su iskoristavale razne palestinske vojne organizacije za svoje vlastite interese, ali koje istovremeno – svim licemjernim proglasima podrške „palestinskoj borbi” usprkos – ni same nisu prezale od proganjanja i masakriranja palestinskih izbjeglica.

U Jordanu, rujna/septembra 1970., združene jordanske i sirijske oružane snage ugušile su ustanak, pritom izazvavši smrt nekoliko tisuća izbjeglica iz Palestine. U Libanonu, kolovoza/avgusta 1976., falangistička je milicija, uz sirijsko dopuštenje, pobila tisuće Palestinaca svih uzrasta u kampu u Tel al-Zaataru. 1982. godine, također u Libanonu, falangisti su – ovoga puta uz suučesništvo izraelske okupacione vojske – masakrirali tisuće Palestinaca u četvrti Sabra i izbjegličkom kampu Šatila u predgrađu Bejruta.

Nikoga nije briga za „palestinsku stvar”, nikoga ne interesira sudbina palestinskog proletarijata. Upravo suprotno, danas sve vlade brinu o ratu, koji je potreban svim buržoazijama. Ali svakom je ratu potreban povod, opravdanje.

Izraelska će buržoazija iskoristiti Hamasov upad kako bi opravdala svoje nasilno nametanje interne discipline na sve klase, kao i svoje krvave akcije protiv palestinskih proletera.

Hamas – u početku izraelski pijun u borbi protiv Palestinske oslobodilačke organizacije (PLO) – mora održati svoju strahovladu nad proleterima Gaze, ponajprije sprečavajući ih da bježe iz tog zatvora na otvorenom (u čemu se objektivno slažu s Izraelom i Egiptom), znajući da bi masovna emigracija značila njihovu propast. Istovremeno, PLO vlada Zapadnom Obalom u ime Izraela i ne oglašava se o sudbini svojih gazanskih rivala.

Rezultat koji sve buržoazije priželjkuju je izazivanje novog pokolja u pripremi za regionalni, a možda i opći rat.

U svom današnjem okviru potpune truleži, svjetski kapitalizam je spreman pokrenuti smrtonosna oružja kako bi terorizirao i pokorio milijune proletera sa svih strana frontova.

Mi, komunisti-internacionalisti, moramo razotkriti prave temelje ove prijetnje, koji se uvijek skrivaju iza nacionalističkih, demokratskih, etničkih ili vjerskih paravana.

Moramo upozoravati palestinske proletere da ne nasjedaju svojoj buržoaziji koja ih, i sama u službi regionalnih sila, želi poslati da se žrtvuju kao topovsko meso u ratovima koji su suprotni njihovim interesima. Moramo pozvati židovske proletere Izraela da se bore protiv vlastite buržoazije i protiv nacionalnog ugnjetavanja njihove klasne braće u Palestini. Moramo upozoriti proletere svih zemalja na hipnotički zov sirena propagandne mašinerije koja se svrstala iza jedne ili druge krvničke buržoazije u sukobu u Palestini i Izraelu.

Svjetska buržoazija će posvuda iskoristavati trenutni sukob kako bi zastrašila proletarijat, kako bi mu preusmjerila pažnju s njegovih vitalnih interesa, opravdala mjere štednje, smanjenje plaća, nove žrtve.

Mi, komunisti, moramo objasniti radnicima da odbijanje rata za proletere počinje s jačanjem sindikalne borbe za plaće i smanjenje radnih sati.

Buržoazija neće biti sposobna voditi svoj rat ako svojom lažnom propagandom ne uspije uvjeriti široke slojeve radničke klase. Ovoj se propagandi moramo suprotstaviti ne samo tako što ćemo našom istinom odgovarati na laži vladajuće klase. Moramo odgovoriti usmjerivanjem radničkih borbi prema materijalnim potrebama proletarijata – praktičnom iskustvu u kojemu laži i iskrivljeni argumenti buržoazije i njenih slugu u radničkim redovima nemaju nikakve vrijednosti.

Proletarijat će – ususret stalnom pogoršanju uvjeta života i strahotama kapitalističke katastrofe – započeti titansku sezonu borbi koja će prevazići mora i granice.

Kako bismo pobijedili u ovom novom velikom klasnom ratu, bez odstupanja, moramo ojačati osnovni organ svjetske radničke klase – Međunarodnu komunističku partiju.

**Međunarodnu Komunističku Partiju
international-communist-party.org**